

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: O. M., narozena dne X,
bytem X,
zastoupená advokátem Mgr. Bc. Vladimírem Volným,
sídlem Paroubkova 228, 344 01 Domažlice,

žalovaná: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5,

o žalobě ze dne 9.1.2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 2.12.2021, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 29.9.2021 čj. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o změnu invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) téhož

zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Klatovy ze dne 1.9.2021 není účastnice řízení invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně.

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že správní orgány v průběhu řízení nezjistily řádně skutkový stav, nezajistily si veškeré podklady k ověření aktuálního zhoršení zdravotního stavu žalobkyně, zejména pak k žádosti žalobkyně lékařská posudková komise neprovedla zdravotní vyšetření za osobní účasti žalobkyně a jejího právního zástupce. Žalobkyně má tak za to, že lékařský zdravotní posudek, jenž je podkladem vydaného rozhodnutí, není úplný a přesvědčivý. Žalobkyně k tomu uvádí, že zdravotní komise mohla a měla její zdravotní stav posoudit osobním vyšetřením, zejména pak z hlediska omezení mobility žalobkyně. Žalobkyně namítala zhoršení zdravotního stavu, předkládala k tomu relevantní lékařské zprávy. Z předložených lékařských zpráv ve správním řízení vyplynulo zhoršení zdravotního stavu žalobkyně, avšak závěry lékařských zpráv se nepromítly do samotného posudku komise, když rozpory v objektivních lékařských zprávách a závěrech posudku nebyly nijak vysvětleny a odstraněny. Vzhledem k tomu, že žalobkyně nebyla posudkovou komisí řádně vyšetřena, předkládá v rámci správního řízení soudního i další (nové) lékařské zprávy, zejména pak lékařskou zprávu MUDr. T. V. ze dne 18.11.2021 a dále lékařskou zprávu MUDr. T. V. ze dne 6.1.2022. Žalobkyně ke shora uvedeným lékařským zprávám konstatuje, že jí byla doporučena vzhledem ke zhoršení zdravotního stavu komplexní lázeňská léčba z indikace VI/3. Pokud se jedná o imobilitu žalobkyně, poukazuje i na to, že z lékařské zprávy ze dne 26. 07. 2021 ze Sušické nemocnice s. r. o. (MUDr. L. D.) vyplývá, že ačkoliv žalobkyně dochází na pravidelné rehabilitace, její stav se zlepšuje jen pocitově (subjektivně), avšak objektivně dochází ke zhoršení zdravotního stavu a pro převoz k rehabilitacím pro imobilitu musí převážet žalobkyni sanita. Za tohoto stavu je přinejmenším předčasné hodnocení posudkové komise, že jde pouze o omezení pracovní schopnosti žalobkyně v rozsahu 50 %. Závěr o omezení pracovní schopnosti by posudková komise měla učinit až poté, co žalobkyni objektivně vyšetří a zjistí jaký je skutečný zdravotní stav žalobkyně. K tomu je potřeba zmínit i skutečnost, že aktuálně byla žalobkyni indikována komplexní lázeňská léčba, když tomu tak v minulosti nebylo. Nelze pominout ani to, že o zdravotním stavu žalobkyně vypovídá i informace o tom, že žalobkyně musí být na rehabilitace převážena sanitou, což znamená aktuální zhoršení zdravotního stavu a schopnosti pohyblivosti žalobkyně.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 23.11.2021, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobkyně posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., tak, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp, žalobkyně je i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 nemění.

4. V rámci soudního řízení byl opatřen posudek Posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Plzeň ze dne 4.5.2022. V tomto posudku byly zohledněny i nové lékařské zprávy předložené k žalobě. Žalobkyně byla posuzována jako dělnice. Žalobkyně byla vyšetřena osobně přísedícím lékařem při jednání komise MUDr. J. P. Podle jeho závěru žalobkyně do komise přišla s oporou 2 FH. Sama se svleče, obleče. Bez pomůcek není schopna se postavit, není schopna chůze bez pomůcek. Th/L páteř bez výraznější poruchy osy klinicky, zvýšená Th kyfóza, výraznější poklepová bolestivost v oblasti distální L páteře. Funkční nález v oblasti zápěstí a rukou oboustranně je přiměřený. Pohyb v pravém kyčli a pravém kolenu je pasivně bolestivý. Funkční nález v oblasti levého kyčle a levého kolena je přiměřený věku. Jedná se o středně těžké až těžší postižení statiky a dynamiky bederní páteře, středně těžké postižení pravého kyčle a pravého kolene a těžší postižení v oblasti hlezenních kloubů a nohou.
5. PK MPSV dále uvedla, že PK MPSV konstatuje dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou mající nejvýznamnější dopad na míru poklesu prac. schopnosti určuje vertebrogenní algický syndrom lumbosakrální s grafikou výraznější spondylartrózy zužující i.v. foramina L5/S1 bilat. a relat. stenózy páteřního kanálu v úrovni L4, klin. s kořenovou iritací S1 a statodynamickou poruchou v bederním úseku. Dané postižení, které PK MPSV na podkladě doložené odborné dokumentace a ortopedického vyšetření v komisi hodnotí z funkčního hlediska jako středně těžké, odpovídá zařazení do kapitoly XIII, oddílu E, pol. 1c). Pro tuto kategorii zahrnující páteřní postižení provázené závažnou statodynamickou poruchou jednoho (dolož. postiž. beder. úseku), až více páteřních úseků (nedoloženo), recidivujícími projevy kořenového dráždění, insuficiencí svalového korzetu, funkčně významným neurolog. nálezem s poškozením nervu (dolož. pouze minim. nález) a závažným snížením celkové výkonnosti, je stanoveno hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%. Při zohlednění druhostupňové artrozy pravého kyčle a s přihlédnutím k dlouhodobě vykonávané dělnické profesi posuz., hodnotí komise ztrátu pracovní schopnosti v horní hranici uvedeného rozpětí, ve výši 40%. Další zdravotní postižení - deformity nohou (pes equinovarus bilat.) zohledňuje 10 % navýšením, souhrnná výše ztráty pracovní schopnosti tak dosahuje 50 % a odpovídá invaliditě II. st.
6. S hodnocením OSSZ a ČSSZ určujícím procentní míru poklesu pracovní schopnosti podle kap. XIII odd. A pol. 1c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. ve výši 50% není PK MPSV v souladu, i když výsledné procentní ohodnocení je shodné. Položka 1c) uved. kapitoly a oddílu je vymezena pro těžká artrotická postižení s funkčně těžkým postižením dvou a více velkých nosných kloubů, což není doloženou dokumentací verifikováno. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není posuzovaná schopna výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny, práce ve vynucených neměnných polohách (sed, stoj), práce spojené s dlouhou chůzí po nerovném terénu, práce v nepříznivých klimatických podmínkách (vlhko, chlad, průvan). Schopna výkonu fyzicky lehčí práce s možností střídání poloh sed-stoj.
7. K námitkám žaloby PK MPSV uvedla, že velmi podrobně prostudovala doloženou lékařskou dokumentaci, v rámci komisního řízení byla posuzovaná vyšetřena odborníkem z oboru ortopedie. Byla stanovena rozhodující příčina DNZS s výkladem výše v posudku. Komise se zabývala i vyhodnocením ztráty pracovní schopnosti z titulu původní invalidizující dg. (pes equinovarus bil.), vyjádřila se i k diagnostickému hodnocení OSSZ a ČSSZ. Byly vytyčeny zdravotnímu postižení odpovídající pracovní kontraindikace. V

souhrnu doložené lékařské dokumentace a v komisi provedeného vyšetření neshledala PK MPSV postižení takové tíže, které by v souladu s odpovídající legislativou způsobovalo ztrátu pracovní schopnosti ve výši 70 % a výše. Závěrem PK MPSV poznamenává, že uváděné subjektivní obtíže nemají odpovídající objektivní korelát v doložených odborných nálezech.

8. V doplnění posudku PK MPSV ze dne 7.6.2022 se uvádí, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Závěr posudkového lékaře byl takový, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položka 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 50 %. Celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 50 % a odpovídá invaliditě II. st. s datem vzniku 14.12.2007.
9. Žalobu soud neshledal důvodnou.
10. Žalobkyně v žalobě především namítala, že na jednání posudkové komise nebyla přizvána. Toto samo osobě nebrání řádnému posouzení zdravotního stavu, pokud posudková komise měla k dispozici všechny relevantní podklady. v daném případě však tento žalobní bod byl v podstatě akceptován v rámci řízení soudního tím, že žalobkyně byla pozvána a byla vyšetřena Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Zejména soud poukazuje na výše uvedené a v posudku shrnuté závěry lékaře ortopeda MUDr. P., který v rámci posudkového zkoumání osobně vyšetřil žalobkyni na komisi a jeho závěry byly rozhodující pro zachování invalidního důchodu II. stupně a zároveň podrobně vysvětlují, proč se nejedná o invaliditu III. stupně.
11. Žalobkyni se nepodařilo prokázat, že došlo ke zhoršení jejího zdravotního stavu. Předložila sice nové lékařské zprávy k žalobě, zejména z neurologie a z nemocnice ohledně rozsahu své imobility, kdy žalobkyně uváděla, že ji sanita musí odvážet na rehabilitace a že jí poprvé byla doporučena lázeňská péče. Tyto okolnosti samy o sobě neprokazují, že by žalobkyni měl být přiznán invalidní důchod toho nejvyššího, tj. III. stupně. Naopak toto odpovídá závěrům MUDr. P. o tom, že žalobkyně je částečně imobilní, např. nezvedne se bez opory FH a potřebuje je k chůzi.
12. Žalobkyni předložené lékařské zprávy byly zohledněny posudkovou komisí, jak vyplývá z výše uvedených závěrů posudku. Závěr Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí považuje soud za přezkoumatelný a logický, přestože bylo shledáno rozhodující postižení jiného charakteru, neboť posudková komise se zabývala i variantou jiného rozhodujícího zdravotního postižení, které zvolili lékaři předchozích posudkových komisí OSSZ a ČSSZ. PK MPSV podle názoru soudu dostatečně přesvědčivě vysvětlila, proč je pro stanovení výše invalidního důchodu pro žalobkyni výhodnější rozhodující zdravotní postižení zvolené touto posudkovou komisí - vertebrogenní algický syndrom lumbosakrální.

13. Posudek PK MPSV hodnotí soud jako úplný, dostatečně přesvědčivý a logický, závěry z něho jsou přezkoumatelné a soud má za to, že skutkový stav je zjištěn dostatečným způsobem. Obsah posudku je zde zohledněn a výsledné postižení je hodnoceno tak, že jde o snížení pracovní schopnosti o 50%.
14. Jelikož tedy samotný výrok napadeného rozhodnutí zůstává nedotčen, žalobkyně je nadále invalidní podle druhého stupně invalidity, vedl závěr PK MPSV k zamítnutí žaloby.
15. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 10. října 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně